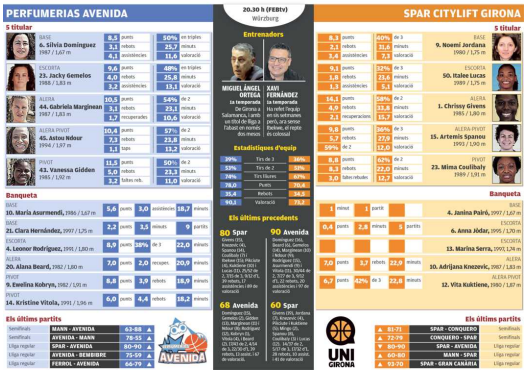
Amb set fins a la fi del món

El campió inicia la defensa del títol amb les circumstàncies en contra i buscant el contrapès en l'aspecte mental
L'Spar Citylift Girona té set jugadores i no és segur que l'Avenida disposi de Kobryn i Gidden

.

L'Spar Citylift Girona inicia avui el segon assalt consecutiu al títol de Lliga Femenina. Les circumstàncies s'assemblen a les de fa un any, el rival (Perfumerías Avenida), el factor pista (advers), el potencial econòmic i esportiu (superior a Salamanca)... tot és com fa dotze mesos. Tot? No ben bé. L'Uni, a més, disposa únicament de set jugadores i l'última que ha caigut no és qualsevol. Ify Ibekwe posava rostre a la mutació necessària per revalidar el títol. Ara caldrà un altre tipus de resposta. Jugant en principi contra deu (Kobryn i Gidden tenen problemes físics) i amb els 3.500 cridaners de sempre a la grada. Això tampoc canviarà. Dilluns, a Salamanca ja hi havia cues per retirar entrades.

El joc i la mentSi algun pòsit té Xavi Fernández és el de l'experiència en situacions d'alta tensió i exigència. En finals, vaja. I justament com a jugador, un fet que en moments com aquest qui sap si l'ajudarà a sintonitzar millor amb les jugadores i a transmetre l'ambient més profitós.

Per això, conscient que el duel de la pista el té complicat si el juga cara a cara, de tu a tu, el tècnic gironí sap que és en el terreny d'accentuar la pressió que ja té l'Avenida d'on es poden treure més rèdits. N'hi ha prou llegint les entrevistes de les planes següents per adonar-se'n. “Que un equip com aquest encara no hagi guanyat cap títol no és normal”, diu Ortega en una frase que retrata perfectament la tensió que hi ha a Salamanca. Amb una plantilla de jugadores WNBA, campiones d'Europa i finalistes d'Eurolliga, tancar un any en blanc tornant a perdre la lliga contra el millor dels modestos –però modest al cap i a la fi– seria un trànguol colossal.

En aquest context, el missatge de Xavi Fernández és demolidor: “Nosaltres venim d'uns partits molt durs i elles fa temps que no pateixen en una pista.” Déu n'hi do, com les gasta el debutant.

Probablement, l'Spar buscarà generar dubtes diferenciant més el seu joc amb el del rival. Amb set, no seria estrany veure alguna defensa zonal per tallar el ritme de rotacions, pressió a tota la pista i càstig físic que proposarà Ortega que, com el cotó, no enganya. Si ho feia amb set a Girona, no ho abandonarà ara.

Assegudes a la banqueta, Ibekwe, Pikciute i Carbó seran el testimoni de la crueltat d'una temporada que, en funció del resultat de la final, acabarà prou bé o, per segon any seguit, de manera memorable.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 13-04-2016 Pàgina 20

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/esports/article/53-basquet/957960-amb-set-fins-a-la-fi-del-mon.html